

Ha pénzért nem, ingyen és erőszakkal!

Akitől rettegnek a szentesi lányok

Július 25-én rosszul választott a szentesi fiatalember. Jóval éjjel után az ifjúsági ház mögötti sötét úton nézte ki magának a csinos, fiatal lányt. Egészen a Gaál István utcáig követte, majd egy alkalmasnak tetsző helyen mögé került, és meglehetősen egyértelmű ajánlatot tett. Mi sem természetesebb: a megtámadott hölgy elszántan védekezett. Olyannyira, hogy a földön hemperegve sem engedett az erőszaknak. Pedig a meggyőzés különben hathatós volt: a férfi ütötte, ahol érte, még a saját keze is eltörött közben. Ki tudja, mivé fajult volna a zajos küzdelem, ha a segélykiáltásokra fel nem ébrednek a szomszédok lakói. Ám amikor villanyt gyújtottak, a fickónak inába szállt a bátorsága, és elfutott. Anélkül, hogy véghez vitte volna, amiért verekedett.

Szerencsére emberére akadt a fiatal lányban, aki – félretéve minden szégyenérzetét – a rendőrséghez fordult. Személyleírás alapján néhány nap leforgása alatt el is fogták a Mátyás sörözőben a 23 éves A. Sándort, aki alaposan gyanúsítható az erőszakos közöszlész bűntettének kísérletével. Ezt a cselekményét kertelés nélkül beismerte, aztán a bírósági eljárást otthon várhatta (volna)!

Csak hogy szeptember 1-jén, kevéssel ebéd után fogta az iratait meg vagy tízezer forint készpénzt, és azzal a megjegyzéssel, hogy munkahelyére indul, elbiciklizett otthonról. Egyik családtagja két nap múltán jelentette eltűnését a rendőrségen. Később derült ki, hogy Budapestre utazott, minden különösebb cél nélkül. Ott aztán megevett

némi gyenge nyugtatót, így az egyik kerületi kórház idegosztályára vitték gymormosásra. Miután mégis nyomára jutott a rendőrség, szeptember 4-én hazaszállították a szentesi kórházba, ott kezelték 21-én, hétfőig. Ekkor – immár gyógyultan – őrizetbe vette a hatóság, mivel immár tartani kellett szökésétől.

Felelősségre vonásának hírére több helybéli fiatal nő nekibátorodott. Nem kellett már tartaniuk korábbi támadójuktól, ezért sorra fellekeresték a rendőrséget – az előbbi leányzó példáját követve –, feljelentést tettek. Egyiküket még tavaly decemberben ragadta válon a Hámán-telepi ABC előtt. Ötszáz forintot ajánlott neki, majd amikor elutasító választ kapott, azt mondta:

„akkor ingyen lesz”. Ezúttal egy közeledő taxi mentette meg az áldozatjelöltet. Ez a hölgy is teljes bizonyossággal felismeri a támadót, sőt arra is emlékszik, hogy később begipszelt kézzel látta.

Egy júniusi éjszakán a csongrádi híd melletti gáton támadt rá egy hazafelé bicikliző lányra. Egyetlen szó nélkül nekiesett, igyekezett letépni pólóját. Dulakodás közben a lány eltalálta egy érzékeny pontján, így szabadulhatott tőle. A következő hét végén úgy hozta a véletlen, hogy a diszkóban összeakadtak ismét. A lány ismerősöktől megtudta nevét, kihívta: beszéde volna vele. A „lovag” sebtében másik kijáratot keresett, de a szidalmakat nem kerülhette el.

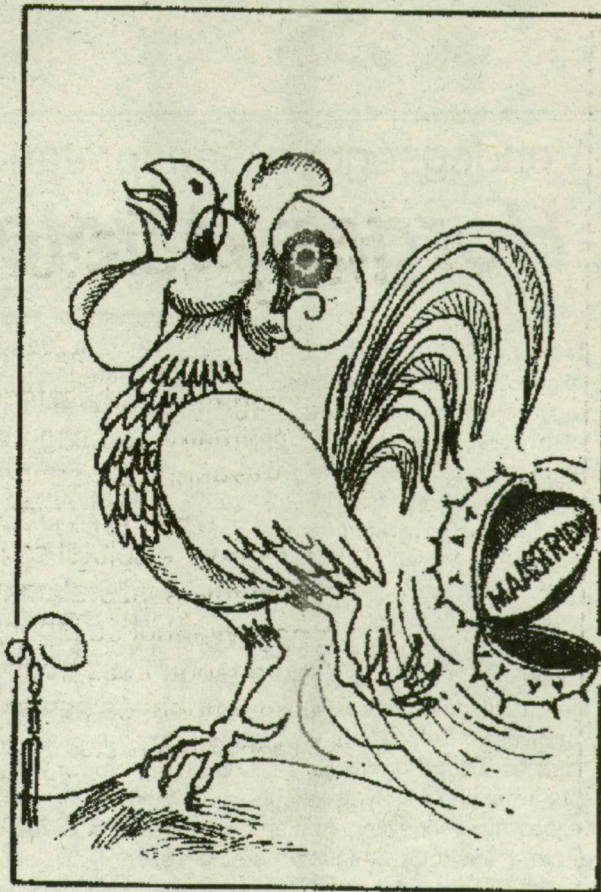
Más alkalommal, július elején a Csongrádi úti benzinkút közelében ismét akcióba fogott. A melléje érő hölgyet nekivágta a falnak, száját befogva fojtogatta. Félreérthetetlen mozdulatokat tett, eközben megfélekezett óvatosságáról, így a menekülő egérutat nyert. Egy szemből közeledő járókelő alakja megghiúsította a további üldözést.

Már tudhatta, hogy hasonló cselekmény miatt eljárás folyik ellene, amikor augusztus egyik éjjelén belopózott egy felsőpárti házba. A fiatalasszony a szeme előtt tért haza, a kulcsot belül felakasztotta a kapu mellé – várta haza a férjét. No, egyéb se kellett a férfinak, kihalászta a kulcsot és beljebb került. A zajra kilépő fiatalasszony elől mégis visszahúzódott a kapu mögé, majd amikor az megnyitotta a bejáratot, nekiesett: nyakánál és hajánál fogva kikényszerítette a bejáró betonjára, ott dukaodtak. Az asszonyka visított, ahogy a torkán kifért. Szerencséjére a szomszéd felébredt és villanyt gyújtott. Erre a támadó eliszkolt.

Hasonló esetekből akad még néhány, olyan is, amelyekben a támadó azonoságát bizonyítani lehet, meg olyan is, ahol kétséges a bizonyítás. A bűncselekményekkel alaposan gyanúsítható A. Sándor már nem mutat olyan készséget az együttműködésre, mint legelőször. Megtagadta a vallomást. Ez persze nem akadály a vizsgálat folytatásának. Már megszületett az előterjesztés, miszerint az őrizet után előzetes letartóztatásba kerüljön.

– git –

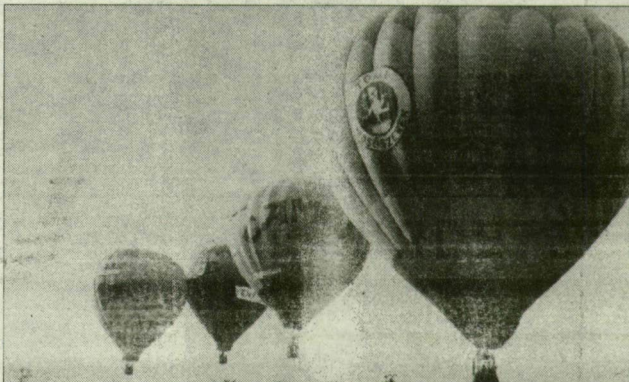
A hét karikatúrája

Európára szavaztak a franciák

Szablikkal kezdődött

A piarista léggömbje

Olvastam a lapban, hogy az újszegedi Liget adott helyet a hőléggömb bemutatónak.

Ez a jelen, de ennek elődje a múltban gyökereznek. A Kunszentmártonban született (de már Szegeden keresztelték) Szablik István (1745–1818) piarista paptanár, korának legnagyobb magyar fizikusa már a Montgolfier-testvérek évében (1783) bemutatta siker kísérleteit a Dunaparton, majd Győrben. Amikor Szegedre helyezték a piarista gimnázium igazgatójává és a rendház főnökévé, itt is bemutatta a remek léggömbkísérletet, a Tisza-parton (jobb) 1785. Szt. Jakab (július) havának 25. napján, gr. Teleki Sámuel tudománypártoló személyiség jelenlétében. Ő valósította meg az első magyar földgömböt, majd Nagykaroly távirathálózatát is Szablik építette ki. Kalocsán halt meg.

Szablik szembeszállt II. József németesítési politikájának, és a szegedi piaristáknál magyarul folyt a tanítás. Móra Ferenc tudománytörténeti értékű tárcacikkből ismerhetjük ennek a nagy tudósnak tragédiáját: fittyet hányt a Kalapos király rendeleteire, és megüzente a Burgba, hogy Josephus császár ott lehet úr, de a szegedi piaristáknál semminek sem hívják, hiszen a magyaroknak nem királya. II. József kezei a Helytartótanácscon keresztül persze messzire nyúltak, és Szablik atyát elmozdította, mindkét székéből. A Szegváron tartott megyegyűlés (a Károlyi-kastélyban) ugyan elismerte Szablik nagyszerűségét és visszahelyezték posztjaira, de II. Józseftől ismét „fekete pont”-ot kapott, és előbb makói rokonainál húzódott meg, és onnan vitték fegy-

verek között a rend Nyitra megyei (Privigyé) rendházába.

Szablik István kora legnagyobb magyar fizikusa volt, aki érzékenyen reagált a világ tudományos eredményeire, és azok terjesztésére. Igazgatása alatt virágoznak fel a piaristák iskoladrámái, leginkább Benyák Bernáth szorgalma nyomán, és Dugonics András biztatására. Híve volt az experimentációs oktatásnak.

Jóval későbbi utódként említtem meg az ismertebbek közül Öveges József fizikus professzort, aki 1922–1924 között tanított a piarista gimnáziumban. Innen a piaristák fővárosi gimnáziumába került, majd a Pedagógiumnak (a mai Juhász Gyula Tanárképző Főiskola egyik elődje) 1928-ban Szegedre vezénylésekor majdnem visszatért. Híres mondása volt: „A ma fizikája, a holnap technikája”, „A ma kémiája, a jövő reménysége.” Ezek így igazak, de az ártalmakra is időben felhívta a figyelmet, és a tévében egymásután tartott olyan tartalmú előadásokat is, amelyekkel ökológiai szeretetre tanított.

Szeged sok kiváló fizikus elméje között megemlíthetnénk Homor Istvánt, a reáliskola igazgatóját, aki az elsők között mutatta be hazánkban Röntgen sikeres kísérletét, vagy Budó Ágoston akadémikust, aki a mechanikának volt kiemelkedő tudósa.

A Dugonics András Gimnázium tanulóifjúsága fel dolgozhatná a természet-tudományos piarista paptanárok történetét, önképzőkori munkában.

Bátyai Jenő

A hét híre

Cápacsalifeleség

Cápacsalinak használta feleségét egy japán halász.

A Mainicsi Simbun című japán lap beszámolója szerint egy 40 éves férfit és 38 éves unokatestvérét szerdán tartóztatták le azzal a váddal, hogy állítólagos engedetlenségének büntetéseként cápacsalinak használták a halász fiatal feleségét.

A fiatalasszony vallo-mása szerint férje és a másik férfi felórán át többször is a víz alá merítette őt, de a cápák szerencsére nem haraptak.

Úgy látszik, hogy a türelmetlenség nem ismer határokat. Már csak azért sem, mert Kanadából éppen ma érkezett meg a második levél, a kérdés kérdésével. (Hogy a Délmagyarország hogyan kerül ki Kanadába, erről inkább a Postát kérdezzék.) Az első levélben arról érdeklődött a hölgy(?), hogy igaz-e, mert ő így hallotta, hogy a Tisza folyási sebessége egyre csökken, s talán az évezred végére olyan lassú lesz, hogy a folytonos áradás veszélyével fenyegeti majd a lakosságot. A hölgy(?) második levelében pedig azt kérdezte, hogy miért nem válaszoltam idáig az első kérdésére, levelére, mert

Manczy válaszol

az egész család bizonytalanságban él.

Először a második kérdés. Minden héten több tucat levél érkezik hozzám, és meg kell, hogy valljam, nagyon nehéz közülük kiválasztani azt a kérdést, amelyik a legtöbb olvasót érdekeli, és hogy ezzel a válasszal részben a többi, látszólag megválaszolatlan kérdésre is megadjam a helyes választ. Levelét azért kellett egy időre félre tennem,

mert igen nehéz volt olyan szakértőt felkutatnom, aki ebben a kérdésben objektív és optimista választ tud adni. Nos, azért nem hiába fáradoztam. Ugyanis én magam mértem meg a folyási sebességet egy stopper, és egy dinnyehéj segítségével, majd a kapott napi értékek átlagát grafikonon ábrázoltam. Ezt a grafikont most nem közöljük, mert két nappal ezelőtt a hídról véletlenül a Tiszába ejtettem, a pontos értékeket tartalmazó jegyzetombómet pedig elnyelte a föld. Remélem, most már teljesen elégedett, és a család is megnyugszik, ott, a Tiszától vaknyugatra.

(manczy)